

על הבמה בתפקיד אחותו של פרנצוא-ראשיגור (יושבת, באמצע). כאן היא הניגוד הגמור - שקטה, לבושה מכף צע. רגלועדיראש ומאופקת, עד שאי אפשר לנחש איך שהיא נראית באמת.

בית נמצאת זהבה בקיץ שלע מסויים, שכבר זכה זה נהדר בחיק הטבע.

משהו מיוחד לעשות היא נותנת איוה קפיצה לרוחק או לגובה, או שהיא סתם קופצת לידיים, או רצה קצת ברחובות. בחורף כשהחסקות נסגרות במחסנים, ואף סירת מוטור לא נראית באופק, כשכל המצילים מסתובבים מחוסרי עבודה, זהבה עינבר לובשת על עצמה את הבגדים היפה שלה ובריצה קלה היא מגיעה לים, כדי לשחות, להתפלש בחול ולהשתוף כגשם. היא מתרחצת או בחוף של הזקנים. זה החוף המשתרע מאחורי החומה של הבריכה, השומרת על כל הספורטאים הזקנים מרוח החורף.

זהבה אמנם לא מגיעה לשם עם כל הזקנים, אלא יותר מאוחר. אבל החומה שומרת עליה כאילו היתה אחת מהם, והיא נהנית שם מאוד. למרות שהיא נמצאת שם כמעט לבד על החוף הגדול. "אני לא פוחדת להיות לבד בחוף", היא אומרת, "להיפך. אני פשוט אוהבת את הים. כלי שום חוספות. אני נהנית ממנו הרבה יותר כשאני לבדי, ואין אף אחד שמפריע ומבלבל את המוח."

הקיימות ומשתוללת מאוד להוהו מהן. **★ ★ ★** **ההשתוף כגשם**

כ שהיא נולדה ההורים שלה גרו בי הרצליה. כשהיא גדלה היא למדה שתי יים במקוה, שלוש שנים בבית-ספר למשחק ברמת-גן. בעוד חודשיים היא תמסור את עצמה, יחד עם כל ההשכלה שלה, לצה"ל. אחרי זה היא תהיה מורה לספורט, היא תלמד כל מיני תלמידים צעירים לרוץ, לקפוץ, ללכת ולעמוד. בינתיים היא עושה את זה בעצמה.

היא צועדת בכל צעדה, ויש לה כבר המון מדליות מזה, וכל פעם שאין לה

זהבה עינבר